

избухна пожаръ. Отъ страхъ всички гледаха да се спасятъ и дѣтето, което спѣше въ дѣтската стая, съвсѣмъ забравиха. Когато си спомниха за него, не бѣше възможно да се иди въ кѣщата, защото огнѣтъ бѣше обхваналъ и стѣлбата.

Какво можеше да се направи? Бащата, въ отчаянието си бѣше готовъ да се хвърли самъ въ огнѣя на явна смъртъ, когато отведнажъ прозореца на стаята се отвори и въ него се провре косматата рѣжка на маймуната, а послѣ и цѣлото ѣ тѣло. Тя държеше въ рѣжката си дѣтето и внимателно се спуща надолу по торпузана на стѣлбата и грижливо полага дѣтето въ рѣцѣтъ на бавачката. Никой другъ не би могълъ да направи това, тѣй като никой другъ не би могълъ да пѣлзи като маймуна.

Прѣв. Т. Хинковъ.

